

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 11C/108/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712215088
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Petreás
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6712215088.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Jánom Petreásom, v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova ul. č. 25, 811 09 Bratislava, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36 864 421, Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, proti žalovanej Slovenská republika, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie č. 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a o náhradu nemajetkovej ujmy vzniknutej nesprávnym úradným postupom, takto

rozhodol:

Súd žalobu z a m i e t a .

Súd žalovanému n e p r i z n á v a právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 27.9.2012 boli tunajšiemu súdu doručené žaloby žalobcu označené ako žaloba na plnenie o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy. Konanie boli vedené pôvodne pod sp.zn. 11C/108/2012, 11C/109/2012, 11C/110/2012, 11C/111/2012, 11C/112/2012, 11C/123/2012, 11C/124/2012, 11C/125/2012, 11C/126/2012, 11C/127/2012, 11C/129/2012. Žalobami sa žalobca domáhal voči žalovanej náhrady škody vzniknutej mu nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Zvolen, lebo tento nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote. Zároveň sa žalobca domáhal aj nemajetkovej ujmy z toho istého dôvodu.

S prihliadnutím na to, že predmetom konania sú obdobné veci a účastníci konania sú v jednotlivých konaniach totožní, súd rozhodol o spojení vecí na spoločné konanie uznesením č.k. 11C/108/2012-16 zo dňa 13.2.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť 18.2.2013. Uvedené veci sa budú ďalej viesť pod sp.zn. 11C/108/2012. Vo všetkých 11 prípadoch žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že Okresný súd Zvolen ako exekučný súd mal zákonnú povinnosť rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v lehote 15 dní od doručenia žiadosti. S tým, že napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala spoluprácu s účastníkmi konania, súd rozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia dlho po uplynutí zákonnej lehoty. V predmetných exekučných konaniach neexistovala okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že súd pristúpil k rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až po tak dlhej dobe.

Právny zástupca žalobcu jednotlivé žaloby odôvodnil tým, že žalobca v súlade s pravidlami riadneho hospodárenia ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmluvy o úvere) navrhol písomným podaním spísaným procedurálnym postupom podľa ustanovenia § 38 a nasl. zákona č. 233/1995 Z.z. (ďalej len „Exekučný poriadok“) súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníka. Exekúciu žalobca navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá

vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere. Súdny exekútor v snahe postupovať pri nútenom vymáhaní pohľadávky žalobcu efektívne a účinne, predložil návrh žalobcu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému okresnému súdu Zvolen a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spísanú súdnym exekútorom, prijal na ďalšie konanie, čím došlo k zákonnému založeniu jeho povinnosti zaoberať sa danou žiadosťou a rozhodnúť o nej v rámci priznanej právomoci, a to v zákonom stanovenej dobe.

V žalobe poukázal na ustanovenie § 44 ods.2 Exekučného poriadku platného od 1.6.2010 do 31.5.2011 a na znenie tohto ustanovenia platného od 1.6.2011. Takisto poukázal aj na znenie tohto ustanovenia platného v období od 1.2.2002 do 31.5.2010.

Právny zástupca žalobcu v žalobách ďalej uviedol, že postup exekučného súdu hodnotí ako nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne s ustanovením § 44 ods.2 Exekučného poriadku. V predmetných prípadoch neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, ktorej sa poškodený v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky. Poukázal ďalej na to, že poškodený sa dozvedel o všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do spôsobenej škody po doručení upovedomenia o začatí exekúcie.

Právny zástupca žalobcu podanými žalobami uplatnil právo na náhradu škody vo výške 125 Eur a právo na náhradu nemajetkovej ujmy.

V žalobe uviedol, že poškodenému vznikla majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovaná vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Poškodený vynaložil v tomto období:

- na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70 Eur,
- na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40 Eur,
- na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu sumu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15 Eur, čo je spolu 125 Eur. Zároveň si poškodený uplatnil právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného článkom 6 ods.1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu je podľa jeho názoru dôsledkom jeho nesústreďenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prieťahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv poškodeného. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania poškodeného, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a taktiež došlo k vyvolaniu nasledovných rizík:
- neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zániku povinného;
- neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným,
- neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k insolvenčii povinného.

Akokoľvek, náhradu nemajetkovej ujmy žalobca vníma ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov (definovaných zákonom stanovenou lehotou danou k rozhodnutiu) a základných práv.

Právny zástupca žalobcu uviedol aj ďalšie dôvody na podporu svojej žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy:

- neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, resp. vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, vyvolala u žalobcu, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti;
- úplne zbytočné a právne nezdôvodniteľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strana zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ale aj na strane jeho majiteľov,
- nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

Žalobou vedenou pod sp.zn. 11C/108/2012 si žalobca uplatnil právo na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 325 Eur za 176 dní omeškania.

Žalobou vedenou pod sp.zn. 11C/109/2012 si žalobca uplatnil právo na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 275 Eur za omeškanie trvajúce 176 dní.

Žalobou vedenou pod sp.zn. 11C/110/2012 si žalobca uplatnil právo na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 550 Eur za omeškanie trvajúce 314 dní.

Žalobou vedenou pod sp.zn. 11C/111/2012 si žalobca uplatnil právo na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 330 Eur za omeškania trvajúce 183 dní.

Žalobou vedenou pod sp.zn. 11C/112/2012 si žalobca uplatnil právo na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 275 Eur za omeškanie trvajúce 166 dní.

Žalobou vedenou pod sp.zn. 11C/123/2012 si žalobca uplatnil právo na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 660 Eur za omeškanie trvajúce 386 dní.

Žalobou vedenou pod sp.zn. 11C/124/2012 si žalobca uplatnil právo na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 330 Eur za omeškanie trvajúce 184 dní.

Žalobou vedenou pod sp.zn. 11C/125/2012 si žalobca uplatnil právo na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 715 Eur za omeškanie trvajúce 405 dní.

Žalobou vedenou pod sp.zn. 11C/126/2012 si žalobca uplatnil právo na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 330 Eur za omeškanie trvajúce 203 dní.

Žalobou vedenou pod sp.zn. 11C/127/2012 si žalobca uplatnil právo na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 330 Eur za omeškanie trvajúce 189 dní.

Žalobou vedenou pod sp.zn. 11C/129/2012 si žalobca uplatnil právo na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 330 Eur za omeškanie trvajúce 199 dní.

Podľa právneho zástupcu v tomto konaní je nutné :

a) deklarovat' porušenie práva žalobcu na rozhodnutie o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods.1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných osôb;

b) deklarovat' porušenie práva žalobcu na súdnu ochranu zaručeného čl.46 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl.6 ods.1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pretože súdna ochrana nebola poskytnutá v zákonom predpokladanej kvalite;

- c) deklarovateľ porušenie princípov právneho štátu nesprávnym úradným postupom exekučného súdu (Okresný súd Zvolen), konkrétne princípu legality, princípu ochrany legitímnych očakávaní, princípu ochrany dôvery v právo, princípu právnej istoty;
- d) nahraditeľ žalobcovi nemajetkovú ujmu a majetkovú škodu, ktorá mu bola spôsobená v priamej príčinnej súvislosti s porušením práv označených pod písm. a) a b) a princípov právneho štátu označených pod písm. b).

Žalobou vo veci vedenej pod sp.zn. 11C/108/2012 si žalobca uplatnil právo na náhradu škody vo výške 125 Eur, predstavujúcej náhradu nákladov, ktoré vznikli žalobcovi z dôvodu nesústredenej činnosti exekučného súdu. Exekúcia bola vedená u súdneho exekútora pod č. EX/9991/2008 proti povinnej R. Y.. Žalobca žiadal zaviazateľ žalovanú aj na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 325 Eur. Na Okresnom súde Zvolen bola exekúcia vedená pod sp.zn. 25Er/883/2008 proti povinnej R. Y.. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 18.11.2008. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané vyššou súdnou úradníčkou I. I. D. dňa 20.11.2008 pod č. 5611 024612. Súdnemu exekútorovi bolo poverenie na vykonanie exekúcie doučené 15.12.2008.

Žalobou vo veci vedenej pôvodne pod sp.zn. 11C/109/2012 si žalobca uplatnil právo na náhradu škody vo výške 125 Eur a právo na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 275 Eur. Exekučná vec bola vedená na Okresnom súde Zvolen pod sp.zn. 24Er/732/2009 proti povinnému L. O.. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 14.10.2009. Prípísom zo dňa 21.10.2009 súd vyžiadal od právneho zástupcu oprávneného Zmluvu o úvere zo dňa 26.9.2008, uzavretú medzi oprávneným a povinným L. O.. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 25.1.2010 pod č. 5611 031794 a súdnemu exekútorovi bolo poverenie doručené 15.2.2010.

Žalobou vo veci vedenej pôvodne pod sp.zn. 11C/110/2012 si žalobca uplatnil právo na náhradu škody vo výške 125 Eur a právo na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 550 Eur. Vec sa týka exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp.zn. 22Er/432/2010 proti povinnej N. P.. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 10.5.2010. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané 5.11.2010.

Žalobou vo veci pôvodne vedenej pod sp.zn. 11C/111/2012 si žalobca uplatnil právo na náhradu škody vo výške 125 Eur a právo na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 330 Eur. Táto vec sa týka exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp.zn. 23Er/12/2009 proti povinnému I. B.. Zo spisu bolo zistené, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 9.1.2009. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané pod č. 5611 025751 vyššou súdnou úradníčkou N.. F. Y. dňa 23.1.2009. Súdnemu exekútorovi bolo poverenie doručené 17.2.2009. Exekúcia bola zastavená uznesením Okresného súdu Zvolen č.k. 23Er/12/2009-28 zo dňa 26.4.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 13.11.2013.

Žalobou vo veci vedenej pôvodne pod sp.zn. 11C/112/2012 si žalobca uplatnil právo na náhradu škody vo výške 125 Eur a právo na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 275 Eur. Táto vec sa týka exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp.zn. 27Er/311/2009 proti povinnej G. C.. Z tohto spisu bolo zistené, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná 3.6.2009. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané vyššou súdnou úradníčkou N.. V. G. pod č. 5611 028137 dňa 10.6.2009. Poverenie bolo doručené súdnemu exekútorovi 2.7.2009.

Žalobou vo veci vedenej pôvodne pod sp.zn. 11C/123/2012 si žalobca uplatnil právo na náhradu škody vo výške 125 Eur a právo na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 660 Eur. Vec sa týka exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp.zn. 28Er/339/2009. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 14.12.2009. Uznesením zo dňa 4.1.2010 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie čiastočne zamietnutá. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 2.4.2010. V zostávajúcej časti bolo poverenie na vykonanie exekúcie vydané dňa 15.6.2010.

Žalobou vo veci vedenej pôvodne pod sp.zn. 11C/124/2012 si žalobca uplatnil právo na náhradu škody vo výške 125 Eur a právo na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 330 Eur. Vec sa týka exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp.zn. 22Er/11/2009. Zo spisu bolo zistené, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 9.1.2009. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané vyššou súdnou úradníčkou N.. T.W. I. pod č. 5611 025764 zo dňa 20.1.2009. Súdnemu

exekútorovi bolo poverenie doručené 2.2.2009. Uznesením č.k. 22Er/11/2009-38 zo dňa 5.4.2012 bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú a exekúcia bola aj zastavená. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 2.12.2013.

Žalobou vo veci vedenej pôvodne pod sp.zn. 11C/125/2012 si žalobca uplatnil právo na náhradu škody vo výške 125 Eur a právo na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 715 Eur. Vec sa týka exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp.zn. 24Er/226/2010 proti povinnej I. Y.. Zo spisu bolo zistené, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 26.4.2010. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané vyššou súdnou úradníčkou N.. Y. Q. dňa 27.4.2010. Súdnemu exekútorovi bolo doručené 17.5.2010. Súdny exekútor prípisom zo dňa 5.2.2011 požiadal súd o opravu poverenia na vykonanie exekúcie. Opravené poverenie na vykonanie exekúcie bolo súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému doručené 7.3.2011.

Žalobou vo veci vedenej pôvodne pod sp.zn. 11C/126/2012 si žalobca uplatnil právo na náhradu škody vo výške 125 Eur a právo na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 330 Eur. Vec sa týka exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp.zn. 24Er/1018/2010 proti povinnej I. Ď.. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 9.12.2010. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo súdom vydané dňa 15.12.2010 pod č. 5611 044247. Poverenie vydala vyššia súdna úradníčka N.. Y. Q.. Poverenie bolo súdnemu exekútorovi doručené 7.3.2011.

Žalobou vo veci vedenej pôvodne pod sp.zn. 11C/127/2012 si žalobca uplatnil právo na náhradu škody vo výške 125 Eur a právo na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 330 Eur. Vec sa týka exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp.zn. 22Er/158/2009 proti povinnému C. K.. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 13.3.2009. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané pod č. 5611 026449 dňa 23.3.2009. Súdnemu exekútorovi bolo poverenie doručené 9.4.2009. Uznesením č.k. 22Er/158/2009-70 zo dňa 3.6.2014 bola exekúcia zastavená. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 19.12.2014.

Žalobou vo veci vedenej pôvodne pod sp.zn. 11C/129/2012 si žalobca uplatnil právo na náhradu škody vo výške 125 Eur a právo na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 330 Eur. Vec sa týka exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp.zn. 25Er/929/2008 proti povinnej G. H.. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 1.12.2008. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané vyššou súdnou úradníčkou I.. I. D. pod č. 5611 024947 dňa 11.12.2008. Súdnemu exekútorovi bolo poverenie doručené 16.1.2009.

Žalovaná sa k podanej žalobe vyjadril písomným podaním zo dňa 6.5.2013, ktoré bolo súdu doručené 15.5.2013.

Žalovaná poukázala na ustanovenie § 15 ods.1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“), nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11

Podľa § 16 ods.4 zákona č. 514/2003 Z.z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Z citovaných ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. vyplýva, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Predbežné prerokovanie nároku je zákonom (§ 16 ods.4 zákona č. 514/2003 Z.z.) ustanovenou podmienkou, aby o tomto nároku mohlo prebehnúť občianske súdne konanie. Preto žalovaná má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Zároveň žalovaná poukázala na to, že aj napriek opakovaným výzvam na doplnenie

žiadostí, ktoré Ministerstvo spravodlivosti SR adresovalo žalobcovi po doručení prvotných žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, Ministerstvu spravodlivosti SR bola doručená všeobecná odpoveď, kde žalobca nepreukázal požadované skutočnosti, nedoplnil žiadané informácie, nebol ochotný uviesť dátumy, kedy sa dozvedel o škode, nepriložil doklady preukazujúce vyčíslenú majetkovú škodu, neuviedol, či boli podávané sťažnosti predsedovi súdu na prieťahy/ústavné sťažnosti, ani nedoplnil doklady preukazujúce „ohrozenie“ práv zánikom povinného, jeho insolvenčnou, stratou kontaktu s povinným, ktorými odôvodňuje vznik nemajetkovej ujmy. Vcelku žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí, a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal. Ministerstvo spravodlivosti SR ako orgán príslušný podľa § 4 ods.1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. preto nárok žalobcu nepovažuje za predbežne prerokovaný. K podmienkam úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody žalovaná uviedla, že zákon č. 514/2003 Z.z. ustanovuje nasledujúce všeobecné podmienky, pri splnení ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci:

1./ nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup,

2./ vznik škody,

3./ príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne.

K namietanému nesprávnemu úradnému postupu - k nedodržaniu 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie žalovaná uviedla, že prax ukázala už dávnejšie, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, najmä v prípadoch existencie dôvodov podľa § 45 ods.1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Prejavilo sa to vo veľkom počte nezákonných exekúcií a zbytočnom vzniku trov exekučného konania. V tomto smere je dôležitý rozsudok Súdneho dvora EÚ (Asturcom C-40/08), ktorý nevylučuje posúdenie zmluvnej podmienky aj v exekučnom konaní. Unáhlené konanie zo strany súdov, by mohlo viesť k nedostatočnému a nekvalitnému posúdeniu prípadu, a tým aj otázky, či rozhodcovský rozsudok spĺňa všetky kritéria zákonnosti.

V zmysle uznesenia Ústavného súdu SR z 3. marca 2011, č.k. IV. ÚS 60/2011-13, uznesenia Najvyššieho súdu SR z 13. októbra 2011 sp.zn. 3 Cdo 146/2011, uznesenia Najvyššieho súdu SR z 26. septembra 2011 sp.zn. 3 MCdo 11/2010 a uznesenia Najvyššieho súdu SR z 29. marca 2011 sp.zn. 5Cdo/291/2010, vnútroštátny súd má povinnosť ex offio preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, a to v takom rozsahu, v akom mu to umožňujú vnútroštátne procesné pravidlá v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. V takomto prípade prináleží vnútroštátnemu súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol prípadne nekalou doložkou viazaný. Podľa názoru ústavného súdu v okolnostiach daného prípadu (právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu v právnej veci spotrebiteľa) z uvedeného vyplýva, že pokiaľ je podmienka existencie vnútroštátneho práva prikazujúceho za určitých okolností prieskum materiálnej stránky rozhodcovského rozsudku v rámci rozhodovania o návrhu na výkon rozhodcovského rozsudku splnená (§ 45 zákona o rozhodcovskom konaní), potom postup všeobecného súdu, ktorý z toho vyvodí dôsledky vyplývajúce zo slovenského právneho poriadku, je legitímny.

Žalovaná takisto ako právny zástupca žalobcu, poukázala na ustanovenie § 44 ods.2 Exekučného poriadku, účinného od 1.6.2011. Uviedla aj text tohto ustanovenia: „Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul, ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods.2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.“ Ustanovenie § 41 ods.2 písm. d) Exekučného poriadku znie: „vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených“.

Z týchto ustanovení jednoznačne vyplýva skutočnosť, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Toto znenie je účinné od 1.6.2011, kedy bol Exekučný poriadok novelizovaný zákonom č. 102/2011 Z.z., čo znamená, že akýkoľvek nárok žalobcu vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v podobe nerozhodnutia v 15-dňovej lehote v namietaných exekučných konaniach začatých po 01.06.2011 nemá žiadnu oporu v zákone. Ak bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná na súd po 01.06.2011, nárok je v tejto časti neopodstatnený.

Pred dňom 01.06.2011 § 41 ods.2 písm. d) Exekučného poriadku znel „vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených“. V samotnej dôvodovej správe, je k novelizovanému stanovaniu § 41 ods.2 písm. d) Exekučného poriadku uvedené, že správnosť aplikácie dotknutého ustanovenia na rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul osvedčila svojim autentickým výkladom aj Národná rada Slovenskej republiky ako zákonodarný zbor SR. Skutočnosť, že sa do formulácie vložili slová „rozhodnutí rozhodcovských súdov“, predstavovala len explicitnejšie ujasnenie litery zákona, aby sa predišlo mylným interpretáciám tohto ustanovenia. Argumentácia žalobcu je v interpretácii toho, čo zamýšľal zákonodarca, nefundovaná a nepravdivá a § 41 ods.2 písm. d) Exekučného poriadku sa správne aplikoval na rozhodcovské rozsudky aj pred dňom 1.6.2011.

Žalovaná ďalej uviedla, že vo všeobecnosti je taktiež potrebné i na tomto mieste poukázať na judikatúru Ústavného súdu sp.zn. I. ÚS 16/02, ktorá konštatuje, že „Pri posúdení, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v článku 48 ods.2 ústavy, ústavný súd prihliada síce na lehoty, ktoré sú uvedené v ústave alebo v zákone (porovnaj napr. rozhodnutie ústavného súdu sp.zn. II. ÚS 64/97, na ktoré sťažovateľ vo svojej sťažnosti poukazuje), ale ich nedodržanie nepovažuje automaticky za porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Pojem „zbytočné prieťahy“ obsiahnutý v článku 48 ods.2 ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž ani v týchto prípadoch postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods.2 ústavy (I. ÚS 63/00).“

Z uvedeného vyplýva, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty, neznamená automaticky prieťahy v konaní. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v 3 vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O. s. p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O. s. p.).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., t. j.

1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania

3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený

4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie

5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný

6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom

7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát

8) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.), t. j.

1) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

3) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p.,

4) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).